

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 660/2014**(2014. gada 15. maijs),****ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,rīkojoties saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 ⁽⁴⁾ vides aizsardzības nolūkā paredz prasības atkritumu sūtījumiem gan Savienības teritorijā, gan starp dalībvalstīm un trešām valstīm. Tomēr ir konstatētas atšķirības un nepilnības regulas piemērošanā un inspekcijās, ko veic inspekcijās iesaistītās iestādes dalībvalstīs.
- (2) Ir vajadzīga pienācīga atkritumu sūtījumu inspekciju plānošana, lai noteiktu, kādi resursi nepieciešami inspekcijām, un lai patiešām nepieļautu nelikumīgus sūtījumus. Tāpēc Regulas (EK) Nr. 1013/2006 50. pantā paredzētie noteikumi par regulas izpildi un inspekcijām būtu jāuzlabo, lai nodrošinātu šādu inspekciju regulāru un konsekventu plānošanu. Būtu jāizveido inspekciju plāni inspekcijām, kas tiek īstenotas saskaņā ar minētajiem noteikumiem. Inspekciju plānu pamatā vajadzētu būt riska novērtējumam, un tiem būtu jāietver vairāki nozīmīgi elementi, piemēram, mērķi, prioritātes, iekļautais ģeogrāfiskais apgabals, informācija par plānotajām inspekcijām, inspekcijās iesaistītajām iestādēm piešķirtie uzdevumi, kārtība sadarbībai starp minētajām inspekcijās iesaistītajām iestādēm dalībvalstī, dažādās dalībvalstīs, kā arī attiecīgā gadījumā starp minētajām iestādēm dalībvalstīs un trešās valstīs un informācija par inspektoru apmācībām, kā arī par cilvēkresursiem, finanšu resursiem un citiem resursiem attiecīgā inspekciju plāna īstenošanai.
- (3) Inspekciju plānus var sagatavot atsevišķi vai arī kā skaidri nodalītas citu plānu daļas.
- (4) Uz inspekciju plāniem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/4/EK ⁽⁵⁾, un šādiem plāniem piemēro minētās direktīvas noteikumus, ieskaitot vajadzības gadījumā izņēmumus, kas paredzēti tās 4. pantā.

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

⁽²⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 17. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 6. maija lēmums.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.).

- (5) Inspekciju rezultāti un veiktie pasākumi, tostarp uzliktie sodi, būtu jā dara publiski pieejami, tostarp elektroniski internetā.
- (6) Savienībā pastāv atšķirīgi noteikumi par dalībvalstīs inspekcijās iesaistīto iestāžu pilnvarām un iespēju pieprasīt pierādījumus, lai pārliecinātos par sūtījumu likumību. Šādi pierādījumi cita starpā varētu būt par to, vai viela vai priekšmets ir “atkritumi” Regulas (EK) Nr. 1013/2006 nozīmē, par to, vai atkritumi ir pareizi klasificēti, un par to, vai atkritumi tiks nosūtīti uz videi drošiem apsaimniekošanas objektiem saskaņā ar minētās regulas 49. pantu. Tāpēc Regulas (EK) Nr. 1013/2006 50. pantā būtu jāparedz, ka dalībvalstīs inspekcijās iesaistītās iestādes var pieprasīt šādus pierādījumus. Šādus pierādījumus var pieprasīt, vai nu pamatojoties uz vispārējiem noteikumiem, vai arī katrā gadījumā atsevišķi. Ja šādus pierādījumus nedara pieejamus vai tie netiek uzskatīti par pietiekamiem, attiecīgais vielas vai priekšmeta pārvadājums vai atkritumu sūtījums būtu jāuzskata par nelikumīgu sūtījumu un ar to būtu jārikojas saskaņā ar attiecīgajiem Regulas (EK) Nr. 1013/2006 noteikumiem.
- (7) Nelikumīgu atkritumu sūtījumu izcelsme bieži vien ir nekontrolēta savākšana, šķirošana un glabāšana. Tāpēc sistematiskai inspekciju veikšanai atkritumu sūtījumiem būtu jāpalīdz konstatēt un novērst šādas nekontrolētas darbības, tādā veidā veicinot Regulas (EK) Nr. 1013/2006 īstenošanu.
- (8) Lai dalībvalstīm dotu pietiekami daudz laika sagatavoties to pasākumu piemērošanai, kas veicami saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1013/2006, kurā izdarīti grozījumi ar šo regulu, 50. pantu, ir lietderīgi pirmos inspekciju plānus pieņemt līdz 2017. gada 1. janvārim.
- (9) Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā pilnvaras, kas Komisijai piešķirtas ar Regulu (EK) Nr. 1013/2006, būtu jā saskaņo ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. un 291. pantu.
- (10) Lai grozītu dažus nebūtiskus Regulas (EK) Nr. 1013/2006 elementus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētus aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (11) Lai nodrošinātu vienādus Regulas (EK) Nr. 1013/2006 īstenošanas nosacījumus, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (12) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1013/2006,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1013/2006 groza šādi:

- 1) regulas 2. pantā iekļauj šādus punktus:

“7a) “atkārtota izmantošana” ir atkārtota izmantošana, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK (*) 3. panta 13. punktā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- 35a) "inspekcija" ir darbības, ko veic iesaistītās iestādes, lai pārliecinātos, vai objekts, uzņēmums, starpnieks, tirgotājs, atkritumu sūtījums vai saistītā reģenerācija vai apglabāšana atbilst attiecīgajām prasībām, kuras ir noteiktas šajā regulā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.);

- 2) regulas 26. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Iesaistītajām kompetentajām iestādēm un paziņotajam vienojoties, 1. punktā uzskaitīto informāciju un dokumentus var iesniegt un apmainīties ar tiem, izmantojot elektronisku datu apmaiņu kopā ar elektronisko parakstu vai elektronisko autentificēšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/93/EK (*) vai salīdzināmu elektronisko autentificēšanas sistēmu, kas nodrošina to pašu drošības līmeni.

Lai sekmētu pirmās daļas īstenošanu, Komisija, kad tas praktiski iespējams, pieņem īstenošanas aktus, nosakot tehniskās un organizatoriskās prasības, lai praktiski ieviestu elektronisko datu apmaiņu saistībā ar dokumentu un informācijas iesniegšanu. Komisija ņem vērā jebkurus attiecīgus starptautiskus standartus un nodrošina, ka prasības atbilst Direktīvai 1999/93/EK, vai nodrošina vismaz tādu pašu drošības līmeni, kādu paredz minētā direktīva. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 59.a panta 2. punktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/93/EK (1999. gada 13. decembris) par Kopienas elektronisko parakstu sistēmu (OV L 13, 19.1.2000., 12. lpp.);

- 3) regulas 50. pantu groza šādi:

- a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Dalībvalstis, ieviešot šīs regulas izpildes pasākumus, cita starpā paredz objektu, uzņēmumu, starpnieku un tirgotāju inspicēšanu saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 34. pantu un atkritumu sūtījumu un saistītās reģenerācijas vai apglabāšanas inspicēšanu.”;

- b) iekļauj šādu punktu:

"2.a Dalībvalstis līdz 2017. gada 1. janvārim nodrošina, ka attiecībā uz visu valsts ģeogrāfisko teritoriju vai nu kā atsevišķs plāns, vai arī kā skaidri nodalīta cita plāna daļa ir izveidots viens vai vairāki plāni inspicēšanai, ko veic saskaņā ar 2. punktu ("inspekciju plāns"). Inspekciju plānu pamatā ir riska novērtējumus par konkrētām atkritumu plūsmām un nelikumīgo sūtījumu avotiem un – attiecīgos gadījumos, ja tādi dati ir pieejami, – izmeklēšanas dati, piemēram, dati par policijas un muitas iestāžu veiktu izmeklēšanu un noziedzīgu darbību analīzi. Minētā riska novērtējuma mērķis cita starpā ir noskaidrot vajadzīgo inspekciju minimālo skaitu, tostarp objektu, uzņēmumu, starpnieku, tirgotāju un atkritumu sūtījumu vai attiecīgās reģenerācijas vai apglabāšanas fizisku pārbaudžu skaitu. Inspekciju plāns ietver šādus elementus:

- a) inspekciju mērķi un prioritātes, tostarp apraksts par to, kā šīs prioritātes ir tikušas noteiktas;

- b) inspekciju plānā iekļautais ģeogrāfiskais apgabals;

- c) informācija par plānotajām inspekcijām, tostarp par fiziskām pārbaudēm;

- d) katrai inspekcijās iesaistītajai iestādei piešķirtie uzdevumi;
- e) kārtība sadarbībai starp inspekcijās iesaistītajām iestādēm;
- f) informācija par inspektoru apmācību ar inspekcijām saistītos jautājumos;
- g) informācija par cilvēkresursiem, finanšu resursiem un citiem resursiem attiecīgā inspekciju plāna īstenošanai.

Inspekciju plānu pārskata vismaz reizi trijos gados un vajadzības gadījumā atjaunina. Minētajā pārskatīšanā novērtē, kādā mērā ir realizēti attiecīgā inspekciju plāna mērķi un citi elementi.”;

- c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Sūtījumu inspekcijas var veikt jo īpaši:

- a) izcelsmes vietā, veicot tās kopā ar radītāju, īpašnieku vai paziņotāju;
- b) saņemšanas galapunktā, tostarp pagaidu un cita veida reģenerācijas vai apglabāšanas galapunktā, veicot tās kopā ar saņēmēju vai uzņēmumu;
- c) pie Savienības robežām; un/vai
- d) sūtīšanas laikā Savienības teritorijā.”;

- d) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Sūtījumu inspekcijas ietver dokumentu pārbaudi, identitātes apliecinājumu un attiecīgā gadījumā atkritumu fizisku pārbaudi.”;

- e) iekļauj šādus punktus:

“4.a Lai pārlicinātos, vai viela vai priekšmets, ko pārvadā pa autoceļiem, dzelzceļu, gaisu, jūru vai iekšējiem ūdensceļiem, nav atkritumi, inspekcijās iesaistītās iestādes, neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/19/ES (*), var prasīt fiziskai vai juridiskai personai, kuras īpašumā ir attiecīgā viela vai priekšmets vai kura organizē tā pārvadāšanu, lai tā iesniedz dokumentārus pierādījumus par:

- a) attiecīgās vielas vai priekšmeta izcelsmi un galamērķi;
- b) to, ka tie nav atkritumi, tostarp attiecīgā gadījumā funkcionalitātes pierādījumus.

Pirmās daļas vajadzībām pārlicinās arī par vielas vai priekšmeta aizsardzību pret bojājumiem transportēšanas, iekraušanas un izkraušanas laikā, piemēram, piemērotu iepakojumu un atbilstošu krāvumu.

4.b Inspekcijās iesaistītās iestādes var secināt, ka attiecīgā viela vai priekšmets ir atkritumi, ja:

- iestāžu norādītajā termiņā nav sniegti pierādījumi, kas minēti 4.a punktā vai kas prasīti citos Savienības tiesību aktos, lai pārliecinātos, ka viela vai priekšmets nav atkritumi, vai
- tās uzskata tām pieejamos pierādījumus un informāciju par nepietiekamiem, lai izdarītu secinājumu, vai tās uzskata pret bojājumiem nodrošināto aizsardzību par nepietiekamu.

Tādos gadījumos attiecīgās vielas vai priekšmeta pārvadājums vai attiecīgais atkritumu sūtījums tiek uzskatīts par nelikumīgu sūtījumu. Tāpēc ar to rīkojas saskaņā ar 24. un 25. pantu, un inspekcijās iesaistītā iestāde par to nekavējoties informē valsts, kurā notikusi attiecīgā inspekcija, kompetento iestādi.

4.c Lai pārliecinātos, vai sūtījums atbilst šīs regulas prasībām, inspekcijās iesaistītās iestādes var prasīt paziņotājam, personai, kas organizē sūtījumu, īpašniekam, pārvadātājam, saņēmējam un uzņēmumam, kas saņem atkritumus, iestāžu norādītā termiņā iesniegt tām attiecīgus dokumentārus pierādījumus.

Lai pārliecinātos, vai atkritumu sūtījums, uz ko attiecas 18. panta vispārējās informācijas prasības, ir paredzēts reģenerācijas darbībām saskaņā ar 49. pantu, inspekcijās iesaistītās iestādes var pieprasīt personai, kas organizē sūtījumu, iesniegt būtiskus dokumentārus pierādījumus, ko nodrošina pagaidu un cita veida reģenerācijas uzņēmums un ko vajadzības gadījumā apstiprina galamērķa kompetentā iestāde.

4.d Ja inspekcijās iesaistīto iestāžu norādītajā termiņā inspekcijās iesaistītajām iestādēm nav sniegti 4.c punktā minētie pierādījumi vai tās tām pieejamos pierādījumus un informāciju uzskata par nepietiekamu, lai izdarītu secinājumu, attiecīgais sūtījums tiek uzskatīts par nelikumīgu sūtījumu. Tāpēc ar to rīkojas saskaņā ar 24. un 25. pantu, un inspekcijās iesaistītās iestādes par to nekavējoties informē attiecīgās valsts, kurā notikusi inspekcija, kompetento iestādi.

4.e Līdz 2015. gada 18. jūlijam Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 (***) paredzēto kombinētās nomenklatūras kodu un šīs regulas III, IIIA, IIIB, IV, IVA un V pielikuma atkritumu ierakstu provizorisku atbilstības tabulu. Komisija atjaunina minēto atbilstības tabulu, lai ņemtu vērā izmaiņas minētajā nomenklatūrā un minētajos pielikumos ietvertajos ierakstos, kā arī ietvertu jaunus ar atkritumiem saistītus Pasaules Muitas organizācijas pieņemtos harmonizētās sistēmas nomenklatūras kodus.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 59.a panta 2. punktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/19/ES (2012. gada 4. jūlijs) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) (OV L 197, 24.7.2012., 38. lpp.).

(**) Padomes Regula (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.);

f) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Dalībvalstis divpusēji un daudzpusēji sadarbojas cita ar citu, lai veicinātu nelikumīgu sūtījumu novēršanu un atklāšanu. Tās apmainās ar attiecīgu informāciju par atkritumu sūtījumiem, atkritumu plūsmām, operatoriem un uzņēmumiem, kā arī dalās pieredzē un zināšanās par īstenošanas pasākumiem, tostarp riska novērtējumu, ko veic saskaņā ar šā panta 2.a punktu, un šo informācijas apmaiņu veic, izmantojot pastāvošas struktūras, jo īpaši saskaņā ar šīs regulas 54. pantu nozīmēto korespondentu tīklu.”;

4) regulas 51. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Līdz katra kalendārā gada beigām dalībvalstis arī izstrādā ziņojumu par iepriekšējo gadu, balstoties uz papildu ziņošanas anketu, kas sniegta IX pielikumā, un to nosūta Komisijai. Mēneša laikā pēc minētā ziņojuma nosūtīšanas Komisijai dalībvalstis arī dara publiski pieejamu – tostarp elektroniski internetā – to ziņojuma daļu, kas attiecas uz 24. pantu un 50. panta 1., 2. un 2.a punktu, tostarp IX pielikuma 5. tabulu, pievienojot šai informācijai paskaidrojumus, ko tās uzskata par vajadzīgiem. Komisija izveido sarakstu ar dalībvalstu hipersaitēm, kuras minētas daļā, kas attiecas uz IX pielikuma 50. panta 2. un 2.a punktu, un dara to publiski pieejamu savā tīmekļa vietnē.”;

5) regulas 58. pantu aizstāj ar šādu:

“58. pants

Grozījumu izdarīšana pielikumos

1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 58.a pantu, lai grozītu:

- a) IA, IB, IC, II, III, IIIA, IIIB, IV, V, VI un VII pielikumu, ņemot vērā grozījumus, par ko vienojas saskaņā ar Bāzeles konvenciju un ESAO lēmumu;
- b) V pielikumu, atspoguļojot izmaiņas atkritumu sarakstā, kas pieņemts saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 7. pantu;
- c) VIII pielikumu, atspoguļojot lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar attiecīgām starptautiskām konvencijām un nolīgumiem.”;

6) iekļauj šādu pantu:

“58.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Šīs regulas 58. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 17. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu perioda beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 58. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 58. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.”;

7) svītro 59. pantu;

8) regulas 59.a pantu aizstāj ar šādu:

“59.a pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 2008/98/EK 39. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.”;

9) regulas 60. pantā iekļauj šādu punktu:

“2.a Līdz 2020. gada 31. decembrim Komisija, cita starpā ņemot vērā saskaņā ar 51. pantu sagatavotos ziņojumus, pārskata šo regulu un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par tā rezultātiem, vajadzības gadījumā ziņojumam pievienojot leģislatīva akta priekšlikumu. Veicot pārskatīšanu, Komisija jo īpaši ņem vērā 50. panta 2.a punkta efektivitāti nelikumīgu sūtījumu apkarošanā, ievērojot vides, sociālos un ekonomiskos aspektus.”;

10) regulas IX pielikumu groza šādi:

a) pielikuma daļu, kas attiecas uz 50. panta 2. punktu, aizstāj ar šādu:

“Apkopota informācija par rezultātiem, kas gūti saskaņā ar 50. panta 2. punktu veiktajās inspekcijās, tostarp:

— ar atkritumu sūtījumiem saistītu objektu, uzņēmumu, starpnieku un tirgotāju inspekciju, tostarp fizisku pārbaudi, skaits,

— atkritumu sūtījumu inspekciju, tostarp fizisku pārbaudi, skaits,

— ar atkritumu sūtījumiem saistītu objektu, uzņēmumu, starpnieku un tirgotāju veiktu iespējamu nelikumību skaits,

— minēto inspekciju laikā konstatēto iespējamo nelikumīgo sūtījumu skaits.

Papildu piezīmes:”;

b) pievieno šādu daļu, kas attiecas uz 50. panta 2.a punktu:

“50. panta 2.a punkts

Informācija par inspekciju plāniem

Inspekciju plānu skaits attiecībā uz visu ģeogrāfisko teritoriju:

Inspekciju plāna(-u) pieņemšanas datums un laikposms, uz ko tas (tie) attiecas:

Pēdējais inspekciju plāna(-u) pārskatīšanas datums:

Inspekcijās iesaistītās iestādes un sadarbība starp tām:

Norāda personas vai struktūras, kurām var ziņot par problēmām vai pārkāpumiem.”;

c) pievieno šādu daļu, kas attiecas uz 50. panta 2. un 2.a punktu:

“Saite, kurā ir elektroniski pieejama informācija, ko dalībvalstis darījušas publiski pieejamu internetā saskaņā ar 51. panta 2. punktu.”;

11) regulas IX pielikuma 5. tabulā pēdējās slejas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Veiktie pasākumi, tostarp uzliktās sankcijas”.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2016. gada 1. janvāra.

Atkāpjoties no otrās daļas, 1. panta 4. punktu piemēro no 2018. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS